

Arkeologisk undersökning
DJÄKNEHYTTAN

hyttområde RAÄ 74 i Grytnäs socken, Avesta
kommun, Dalarna

ARKEOLOGISK RAPPORT

2010:4

Dalarnas museum

Arkeologisk undersökning

DJÄKNEHYTTAN

hyttområde RAÄ 74 i Grytnäs socken, Avesta
kommun, Dalarna

Eva Carlsson

ARKEOLOGISK RAPPORT

2010:4

Dalarnas museum

Renritning: Eva Carlsson
Form: Eva Carlsson
Vinjett: Sven-Olof Gudmunds
Framsida: Ing-Marie Pettersson-Jensen gräver en provgrop i rost A5. Fotograf: Eva Carlsson.

Rapporten kan beställas från Dalarnas museum, Box 22, 791 21 FALUN
tfn 023-76 55 00, fax 023-283 58, e-post info@dalarnasmuseum.se

© Lantmäteriverket Gävle 2006. Medgivande MS2006/02203

© Dalarnas museum 2010
Tryck: Dalarnas museum, Falun, 2010
ISSN 1400-8815

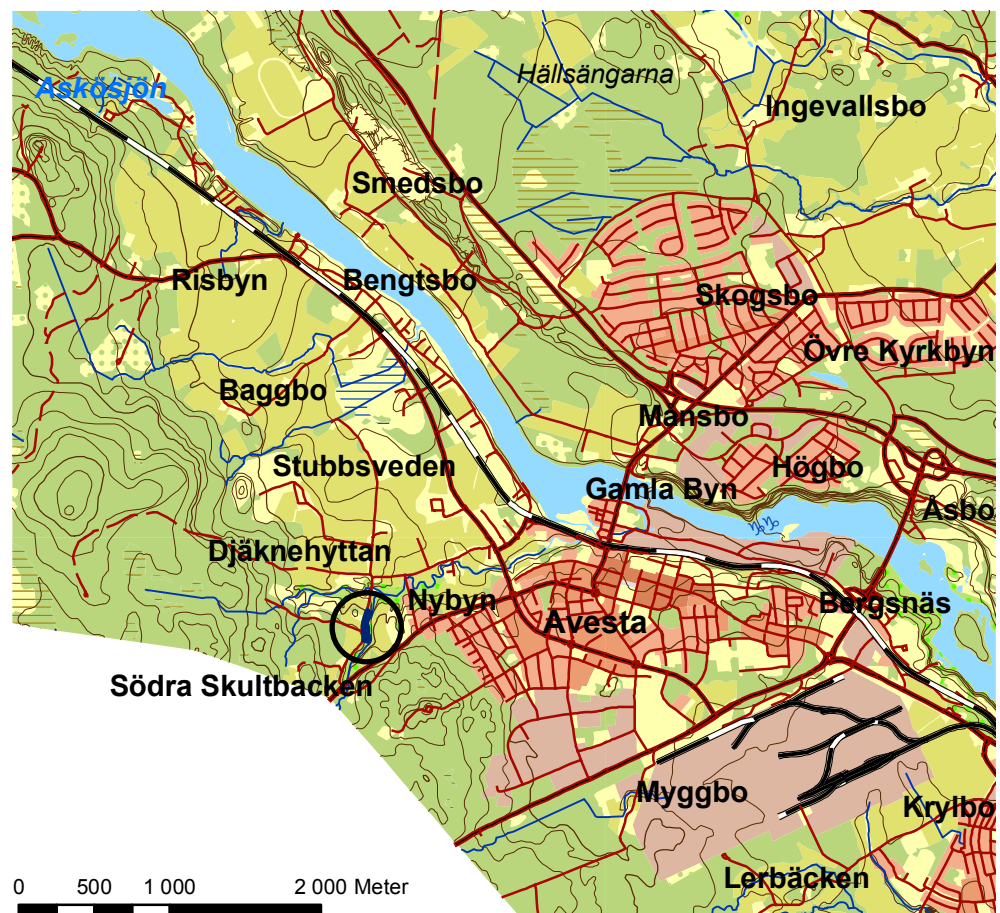
Innehåll

Inledning	5
Syfte.....	6
Metod.....	6
Kunskapsläge.....	6
Historik.....	7
Kartor.....	8
Undersökningen.....	10
Inventering.....	10
Anläggningar.....	10
Provgropsgrävning.....	11
Resultat	13
Datering.....	14
Tolkning.....	14
Sammanfattning	15
Referenser.....	15
Arkiv	16
Tekniska och administrativa uppgifter	16

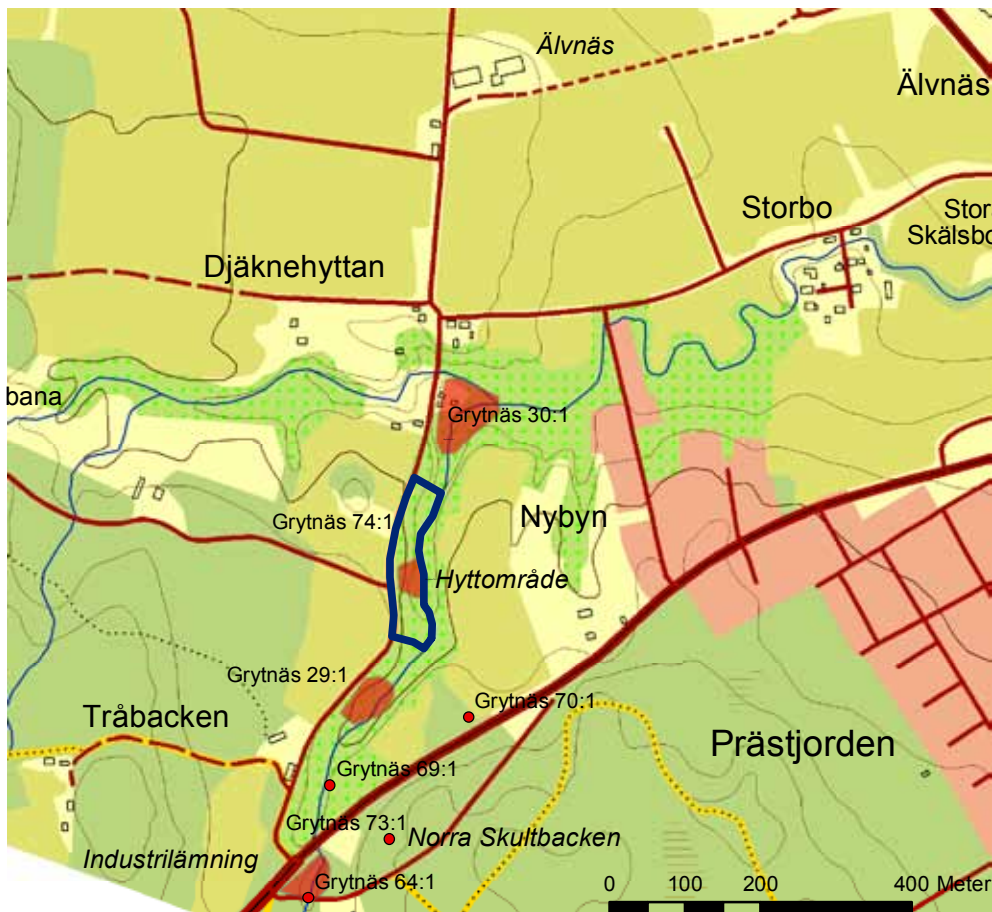

Inledning

En begränsad arkeologisk undersökning har gjorts inom raå 74 i Grytnäs socken av Dalarnas museum utifrån länsstyrelsens beslut, dnr 431-13583-05. Hyttområdet ligger vid Bjurforsbäcken 1,5 km väster om Avesta centrum (figur 1). Undersökningen hade formen av en liten forskningsgrävning för att närmare fastställa hyttans ålder. Initiativet togs av samfällighetsföreningen Djäknehyttans skifteslag genom Ulf Lademyr. Samfällighetsföreningen har också bekostat undersökningen. Marken ägs av Avesta kommun, Avesta Jernverk och samfällighetsföreningen. Kommunen har ytterligare intresse i området, då det kommunala naturreservatet Bjurforsbäcken nyligen bildats.

Figur 1. Utdrag ur fastighetskartan med undersökningsområdet markerat. Skala 1: 50 000.

Figur 2. Utdrag ur fastighetskartan där fornlämningar markerats med rött och undersökningsområdet med blått. Skala 1:10 000.

Syfte

Syftet med den begränsade undersökningen var att öka kunskapen om hyttans utbredning, bevarade lämningar, komplexitet, preparatsvärde och att åldersbestämna den. Den planerade insatsen var begränsad och resultatet skall främst ses som ett förbättrat underlag för en eventuell undersökning.

Metod

Undersökningen inleddes med en kartering av lämningarna inom ett ca 40x200 m stort område. Det innebar att området inventerades för att notera synliga lämningar, vilket kompletterades med provstick med jordsond för att försöka avgränsa t.ex. hyttbacken. Lämningarna beskrevs sedan, fotograferades och mättes in med totalstation. Därefter grävdes fyra provgropar för att få en bättre uppfattning om lagerföljder och för att ta prover för datering ur slutna lager. Kolet skickades till Thomas Bartholin, Scandinavian Dendro dating, för vedartsbestämning och sedan till Ångströmlaboratoriet för datering.

Kunskapsläge

Hyttområdet, registrerat som Grytnäs 74 i Riksantikvarieämbetets fornminnesregister (FMIS), ligger vid Bjurforsbäcken (figur 2). Längs bäcken, som

rinner ut vid Gamla Byn i Avesta, finns flera lämningar efter hyttor, kvarnar och mässingsbruk. Cirka 200 m norr om aktuellt område ligger hyttan Grytnäs 30 och knappt 200 m söder om ligger Grytnäs 29, en kvarn. Vid förstagångsinventeringen bedömdes Grytnäs 30 och 74 ingå i samma område. Det har då antagits att Grytnäs 74 var den äldsta hyttplatsen.

Hyttområdet Grytnäs 74 beskrivs i FMIS som 55x40 m stort och att det består av en slagghvarp och en fördämningsvall. Slagghvarpet är ca 20x10 m stort och intill 0,5 m högt och har en gropig yta på grund av schaktningsskador. I slänten ovanför och väster om slagghvarpet är jorden kol- och sotblandad. Fördämningsvallen ligger 5 m söder om slagghvarpet. Den är 40 m lång, 10 m bred och intill 2 m hög.

Inom ramen för projektet Atlas över Sveriges Bergslag gjordes ett besök på platsen och de iakttagelserna skiljer sig något från uppgifterna i FMIS. Där noterades tre rostgropar, ett fragment av hyttvägg, en hammaranläggning, en fördämningsvall och ett slagghvarp. Hammaranläggningen utgjordes av en avplanad terrass med kol, sot och hammarslagg (Landeholm 1999:284).

Historik

Det äldsta skriftliga belägget för Djäknehyttan "dyækna hyttene" är från 1461 (Sofi, Landeholm 1999:286). Dieknehyttan Torp, dvs Nybyns äldsta kända belägg är från 1640 (Landeholm 1999:286).

Namnet hytta kan användas som belägg för hyttverksamhet. Förledens personliga tillnamn bör syfta på förste ägaren. Djäkne skulle då kunna syfta på Olaff Dyekn som bl.a. höll ting i Folkärna 1377 (Envall 1941:345f).

1538 var hyttan i Djäknehyttan skattlagd till gamla Norberg (Landeholm 1999:286). Av jordeboken för Norberg 1539 framgår att två gårdar i Djäknehyttan använde Norbergsmalm, kanske från Bondegruvan, och betalade hyttgäld i osmundjärn. 1571 fanns förmodligen fyra hushåll i Djäknehyttan och i början av 1600-talet sex stycken (Söderberg 1941).

Omkring 1625 drevs hyttan av 11 bergsmän som under 12 dygns blåsning gjorde 36 skeppund tackjärn. Hammaren hölls vid samma tid i gång av sex bergsmän under två månader om året (Norberg 1956). 1632 betalade Djäknehyttan 9 hundraden i hyttegäld i osmundar och var den hytta i Grytnäs som fick skatta mest. I slutet av 1640-talet var fyra järnhyttor i bruk i Grytnäs och sju låg öde varav två i Djäknehyttan (Söderberg 1941). Enligt Ahlberg skulle en hytta ha varit igång 1644 och drivits av fyra bergsmän, men den låg däremot öde 1657 (1989). Norberg (1956) påstår att hyttan fanns 1659, uppgifterna är således motstridiga.

I slutet av 1500-talet och början av 1600-talet övergick bergsmännen från osmundsmide till stångjärnsmide. I bergverksrelationen från 1640-talets slut anges att en bergsmanshammare anlades i Djäknehyttan 1610, vilket skulle vara den första i Grytnäs. I kammarsarkivet finns det dock uppgifter om en hammare 1591 (Landeholm 1999:286). 1632 var Djäknehyttan en av fyra hammarsmedjor i Grytnäs som betalade skatt i stångjärn (Söderberg 1941). Hammaren i Djäknehyttan hade två härdar (Ahlberg 1989).

Ett garmakeri anlades vid Avestaforsen 1636 (Landeholm 1999). Det följdes av kopparhammare, smedja m.m. och kom att ha avgörande betydelse för hyttverksamheten i Grytnäs. Bergsmännen som tidigare hade skattat i järn till staten fick därefter skatta i kol till Avesta hytta. Även säljkolen uppmanades de erbjuda Avesta. För de flesta innebar det att kolen inte räckte till den egna hyttan. Hammarsmedjorna var i bruk lite längre, trots att det i 1649 års järnbergverksordning skrevs att bergsmän inte skulle driva hammarsmide.

Figur 3. Avmätning av vägen mellan Hedemora och Avesta 1650 visar att Geknehyttan då hade tre gårdar, kvarn, hytta och hammare (LMV U17-1:1).

Djäknehyttan låg mycket nära Avesta och den låg mellan Avesta bruk och Bjurfors mässingsbruk, båda ägda av Cronström omkring 1670. Han köpte då in Djäknehyttan "köpt av Djäknehyttekarlarne deres hammar till den ända, att inet jernbruk skulle i den strömmen mer finnas" (Söderberg 1941:106).

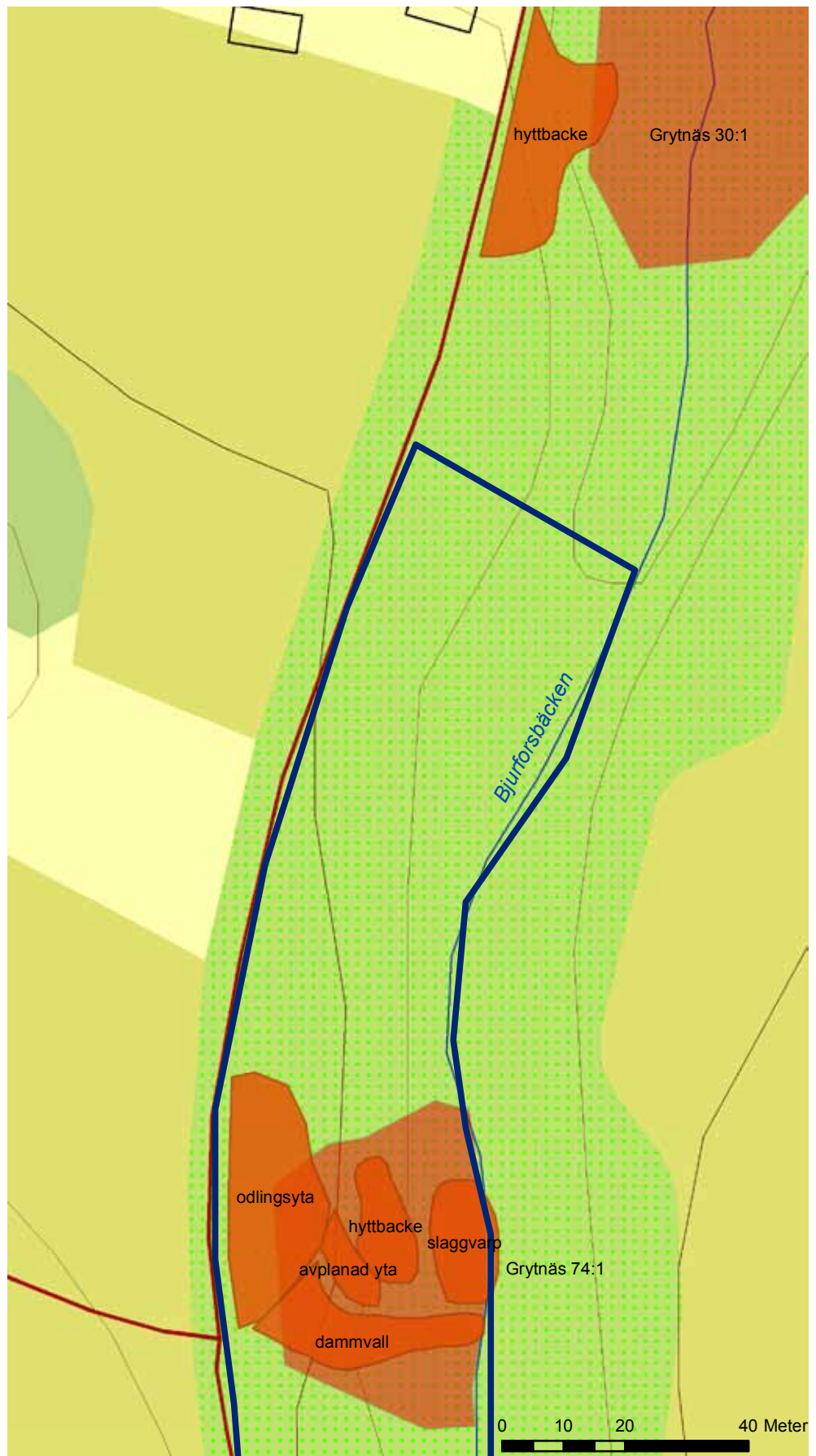
Av ett tingsprotokoll från 1714 (Norberg 1956:15) framgår att den nedre hyttan var östergårdsbornas och att där funnits en kvarn. Den andra hyttan, västergårdsbornas låg längre upp i ån. Innan bruket anlades hade djäknehytteborna en skvaltkvarn och en smedja vid älven. Kvarnen flyttades sedan upp i ån, den kan ha anlagts vid raä 30. Smedjan skulle kunna syfta på hammaren.

Kartor

Den äldsta kartan är från 1650 (LMV U17-1:1). Då gjordes en avmätning av gamla och nya vägen mellan Hedemora och Avesta (figur 3). Kartan är översiktlig, men kan förmodligen tolkas så att en kvarn och en hytta låg vid raä 30 och en hammare vid raä 74. Det tyder på att hyttan vid raä 74 var nedlagd före 1650 medan den vid raä 30 fanns kvar ytterligare ett tag.

På 1770-talet gjordes en mer detaljerad avmätning av Djäknehytterotarnas ägor (LMV U2-1:4). Där anges att marken mellan vägen och ån vid raä 74 brukats som slogtäppa eller slogtomt. Det plana området närmast vägen brukades då som kålgård. Marken längs ån brukades generellt som slogtäppor. Det finns inga spår av hyttverksamhet eller kvarnar på 1700-talskartan.

Markutnyttjandet tycks ha varit likartat vid storskiftet 1823 (LMV U2-1:8). En klädesstamp och en dämning fanns då vid raä 30.

Figur 4. Plan över undersökningsområdet. I nederkanten syns RAÄ 74 och i överkanten RAÄ 30. Underlag Fastighetskartan. Skala 1:1 000.

Undersökningen

Inventering

Inventeringsområdet var väl tilltaget i förhållande till den registrerade lämningen, raä 74, men de lämningar vi fann rymdes i stort inom den tidigare avgränsningen, dvs rostar, dammvall och slaggvarp. Vi avsökte dock hela området ner till raä 30 och fann där rester av en hyttbacke uppe vid vägen, utanför den tidigare avgränsningen. Den kom därför att ingå i redovisningen (figur 4).

Anläggningar

1 *Avplanad yta/nerfart*

Den var ca 4 m bred och 15 m lång (NV-SO) plan yta som sluttade ner mot ån.

2 *Dammvall*

Vallen var drygt 30 m lång och sträckte sig i närmast Ö-V riktning från åkern vid vägen till bäcken (figur 5). Den var 10 m bred i västra kanten, 5 m bred i östra delen, närmare ån, och där ca 2 m hög. Det syntes inga tydliga spår av någon fortsättning på andra sidan bäcken, men det kan åtminstone delvis förklaras av att ravinkanten där var tvärare. På den västra sidan bäcken fanns en ca 10 m bred flack strand. Vallen var beväxt, men på två ställen syntes tydliga ansamlingar med större sten inom ca 4x4 m stora ytor, dels där vallen smalnade av och dels längst ut mot ån. Vid ån syntes masugnsslagg i botten av vallen. Längs norra kanten av fördämningssvallen, 2-6 m från ån, syntes mycket kol och även en del färskningsslagg.

3 *Slaggvarp*

Norr om vallen, på platån längs ån, syntes över ett ca 10x20 m (N-S) stort område en del sten och slagg. Slaggen syntes tydligast närmast ån ca 10-20 m från fördämningen. Där såg ut att finns färskningsslagg från både osmundsmide och tysksmide.

4 *Hyttbacke*

Den låg i sluttningen väster om ån och var 6-10x20 m (N-S) stor, jorden var kol- och sotblandad. Hyttbacken verkar begränsad till området med de 3 till 4 rostgroparna. Platån i sluttningen fortsatte ca 15 m längre norrut, men där syntes inget kol. Groparna var nedgrävda i sluttningen. Mellan de två nordliga rostarna A5 och A6 var det bara några cm ner till leran. Vid stick med jordsond kändes ingen stenskonung mellan de två groparna.

5 *Rost*

Den var hästskoformad, 3 m lång (Ö-V), 2 m bred, med en 0,3 m djup, skålformad fördjupning. Enstaka stenar var synliga i ytan. Det skulle kunna tyda på en stenskonung längs kanten, 0,1-0,2 m stora stenar syntes på rad i ytan. De syntes tydligast en bit innanför gropens norra kant.

6 *Rost*

Den var hästskoformad, 2,5 m lång (ONO-VSV), 2 m bred, med en 0,5 m djup, skålad fördjupning.

7 *Rost*

Den var hästskoformad 3 m lång (Ö-V), 2,5 m bred, med en 0,2 m djup flack skålform.

Figur 5. Dammvallen A2 var drygt 30 m lång och har tidigare gått tvärs över ravinen. Fotograf: Eva Carlsson.

8 Rost?

Gropen var otydlig men hade en hästskoliknande form, 2,5 m lång (Ö-V), 2,5 m bred med flack skålform. Kol och spår av värmepåverkan syntes vid provstick.

9 Odlingsyta

Jorden på platån hade hög mullhalt men var inte direkt kolhaltig. Läget överensstämmer med kålgården på kartan från 1770.

10 Hyttbacke

Hyttbacken till raä 30 var 10-15x40 m (N-S). Den låg omedelbart öster om dagens väg och troligen till del under den, då vägen går på en vägbank. Jorden var mycket kolrik.

Provgropsgrävning

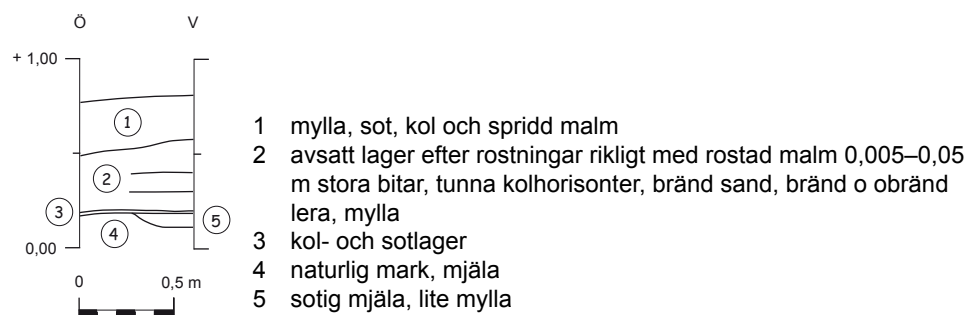
Vi bedömde att det inte var någon idé att söka kol för datering i ravinbotten. Marken verkade vara mycket påverkad av vårflooder, så eventuellt kol skulle vara osäkert. Rostarna på hyttbacken borde däremot kunna ge bra dateringar. Vi grävde därför fyra små provgropar, spadbredda, dels för att få fram kol dels för att studera lagerföljderna lite närmare (figur 6).

Provgrop 1

Gropen grävdes i rost A5. Den grävdes 0,5x0,5 m stor och 0,6 m djup. Under 0,2 m mylla med sot, kol och spridd malm fanns ett 0,4 m tjockt avsatt lager från rostningarna med kol, sot, rikligt med rostad malm i vanligen 0,05 m stora bitar, bränd sand samt lite bränd och obränd lera. I malmlagret fanns två tydliga kolhorisonter, L2:1 och 2 (figur 7 och 8). Ett kollager fanns i botten, mellan malmlagret och den naturliga mjälan. Tre kolprover togs, två från de kolrika horisonterna i malmlagret och ett från kollagret under.

Figur 6. Hyttbacken A4 med rostar och provgrovar. Underlag Avesta kommuns grundkarta. Skala 1:100.

Figur 7. Profil från provgrop 1, västra sidan. Skala 1:40.

Provgrop 2

Den grävdes 4 m väster om provgrop 1 och 2 m öster om slänkrön i förlängningen mellan rostarna A5 och A6. Gropen grävdes 0,3x0,3 m stor och 0,2 m djup. Matjorden var 0,2 m tjock, därunder syntes beige mjäla.

Provgrop 3

Gropen grävdes mellan rost A6 och A7. Den grävdes 0,3x0,3 m stor och 0,6 m djup. Överst syntes 0,24 m mylla med malm och bitar av masugnsslagg. Därunder fanns ett 0,02-0,1 m tjockt rödaktigt lerigt gruslager med rostad malm. Det följdes av ett 0,15-0,2 m tjockt brunt mullhaltigt lerlager med kol, malm och masugnsslagg och därunder ett 0,05 m tjockt beige-grått lerigt gruslager med små bitar bränd lera och kol. Underst syntes beige naturlig lera med nedtryckta malmbitar. Ett kolprov togs i botten av det beige-grå grusiga lerlagret.

Figur 8. I provgrop 1 syntes flera malm- och kollager. Fotograf: Eva Carlsson.

Provgrop 4

Gropen grävdes i rost A7. Den var 0,3x0,3 m stor och 0,3 m djup. I botten syntes beige lera. På norra sidan gick matjorden ända ner. Den innehöll en del kol och enstaka malmbitar. I södra halvan var matjordslagret 0,12 m tjockt, därunder fanns lera blandat med kol, bränd lera och enstaka malmbitar. Provgropen måste ha hamnat i kanten av en tidigare nedgrävning.

Resultat

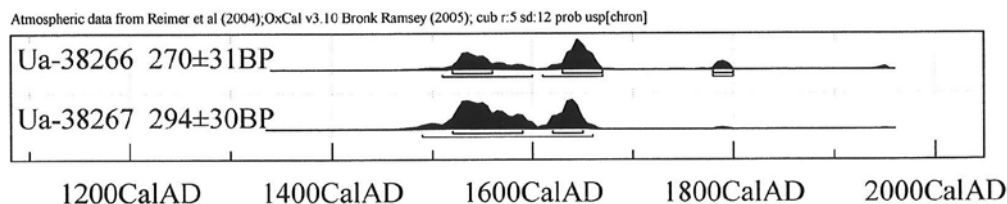
Inventeringen visade på en väl sammanhållen hytt- och hammarplats. Inga tydliga spår av själva hyttan eller hammaren gick att finna, utan verksamheten syntes främst i form av slagg och kol. Till det skall läggas dammvallen. De tydligaste spåren av hyttverksamheten var de bevarade rostgroparna på hyttbacken. De två i norra delen var tydliga, medan de två i södra delen var mer diffusa. Fyra provgropar grävdes och provgrop 1 i rost A5 visade på intakta lager kol varvat med rostad malm. Lagerföljden i provgrop 3 kan tolkas så att verksamheten hade pågått under längre tid, att det under de lite osäkra rostgroparna finns äldre lager, kanske omrörda rester av hyttans slaggvarp. Provgrop 2 innehöll ingen kol eller malm, den låg utanför hyttbacken.

Läge	Resultat	Utvalt för datering
Provgrop 1, L3	gran från yngre stam	gran <30 år
Provgrop 1, L2:2	björk från yngre stam	björk <25 år
Provgrop 1, L2:1	tall äldre stam, gran yngre stam, björk yngre stam	björk <25 år
Provgrop 3, botten	tall äldre stam, gran yngre stam, björk yngre stam	gran <30 år

Figur 9. Vedartsanalysen.

prov	lager	datering BP	kalibrerat 1 σ	labnr
1	L3 pg 1	270 $\pm$ 31 BP	1520-1560, 1630-1670	Ua-38266
2	L2:1 pg 1	294 $\pm$ 30 BP	1520-1590, 1620-1650	Ua-38267

Figur 10. Resultatet från ¹⁴C-dateringen.

Figur 11. Kalibrerade dateringar.

Datering

Fyra prover skickades för vedartsanalys, tre från grop 1 och ett från grop 3. Tio kolbitar slumpvis valda ur respektive prov analyserades (figur 9). Av dem valdes det bästa materialet ut för ¹⁴C.

Två kolprover från provgrop 1, bottenprovet och det övre, sändes för ¹⁴C-analys. De gav nästan samtida resultat, prov 1 270 $\pm$ 31 BP och prov 2 294 $\pm$ 30 BP. Det kalibrerade värdet gav dateringar till mitten av 1500-talet eller i mitten av 1600-talet (figur 10 och 11).

Tolkning

Fornlämning 74 utgör den övre hyttan i Djäknehyttan med spår av både hytt- och hammarverksamhet i form av hytt- och färskningsslagg, malm, kol, rostgropar m.m.. Hytt/hammarområdet har en begränsad utbredning vilket tyder på att tyskhammaren inte förlades till platsen förrän hyttan lagts ner. Rostgroparna bör höra till hyttverksamheten och de kalibrerade värdena daterar dem antingen till mitten av 1500-talet eller mitten av 1600-talet. Är fyllningen i groparna från 1600-talet kan det vara den sista rostningen vi funnit och daterat. De två nordliga rostarnas tydliga form (A5 och A6) kan också indikera att det var de som använts senast. Rostarna A7 och A8 i söder skulle kunna vara äldre. Det kolprov som vedartbestämts från botten av provgrop 3 verkar dock i sin sammansättning likna översta lagret i provgrop 1 och skulle därmed kunna vara samtida. Det motsäger tolkningen ovan, eller så är likheten bara en slump.

Den andra hyttplatsen raä 30 verkar vara större till ytan, men också mer förstörd av senare tiders bruk i form av klädesstamp, sommarstuga m.m.. Den rymde på 1600-talet både kvarn och hytta. Att lämningen är större kan bero på att den rymt flera verksamheter men också att den varit i bruk längre. Djäknehyttans första hytta kan ha legat där.

Dammvallen vid raä 74 kan ha byggts i samband med att stångjärnshammaren uppförts. Den skall enligt skriftliga uppgifter ha flyttats från forsen

vid Avesta upp i bäcken på 1630-talet. Den anlades i så fall på den nedlagda hyttans plats, men krävde mer vattenkraft, varför en damm byggdes över delar av det gamla hyttområdet. Det betyder i så fall att delar av det gamla hyttområdet kan ligga relativt välbevarat under vallen.

Hammaren drevs förmodligen under drygt 30 år och ödelades när Cronstedt köpte den 1669. Sedan dess har området legat övergivet och marken har använts för slätter och bete till djuren.

Kunskapen om det medeltida hyttbruket i Österbergslagen är bristfällig. Denna begränsade undersökning var ett litet försök att bättra på den, men lyckades inte räta ut frågetecknen. Hyttans utbredning är relativt väl klargjord, till del dess komplexitet och till vissa delar preparatsvärdet. Frågan när hyttan anlades är inte besvarad, men förmodligen den ungefärliga tidpunkten när den lades ner. Den efterträddes av en stångjärnshammare, som har lämnat spår efter sig i form av hammarslagg. Det såg dock ut att finnas slagg även från äldre osmundsmide. Betyder det att där legat en hammare före stångjärnshammaren? Hur förhåller den sig tidsmässigt till hyttan?

Skulle ytterligare undersökningar göras på platsen är det möjligt att undersöka hyttbacken närmare. Det är mer tveksamt om det skulle ge så mycket att undersöka området med hammarslagg. Om det är så att dammvallen anlades när hammaren uppfördes och delar av hyttan ligger kvar under vallen skulle det vara spännande, men orealistiskt just nu, att ta reda på vad som finns kvar under dammvallen.

Sammanfattning

En begränsad undersökning gjordes av Djäknehyttans övre hytta, raä 74 våren 2009. Initiativet togs av Djäknehyttans skifteslag som också finansierat undersökningen. Den gjordes i form av en kartering och provgropsgrävning. I Djäknehyttan finns två hyttplatser, raä 30 och 74.

Vid karteringen mättes in och beskrevs en dammvall, en väg, en slaggvarp, två hyttbackar och fyra rostar. De flesta anläggningarnas tillhörde raä 74, men raä 30 kompletterades med en hyttbacke. De fyra provgroparna grävdes i raä 74:s hyttbacke, i och mellan rostar. Provgrop 1 grävdes i rost A5. Där fanns tre välbevarade kollager och mellan dem lager med rostad malm. Dateringen av det övre och nedre kollagret gav i stort samma resultat, efter kalibrering mitten av 1500-talet alternativt mitten av 1600-talet. Åtminstone den ena hyttplatsen bör vara medeltida och båda var enligt skriftliga källor i bruk under första hälften av 1600-talet. I nuläget går det inte att säga vilken som är äldst. Hyttområdet raä 74 är mindre än raä 30 och det kan bero på att det nyttjats under kortare tid, men det finns också många andra möjliga förklaringar.

Referenser

- Ahlberg, E. 1989. Hyttor och hamrar i Grytnäs. Folkarebygden 1989. Avesta.
Envall, P. 1941. Grytnäs sockens bebyggelsenamn. Grytnäs gamla bergshantering. I: Ericstam, A. Grytnäs socken, första delen. Avesta.
Landholm, S. 1999. Nedre Bergslagen i Dalarna: en sammanställning över de bergshistoriska lämningarna i By, Folkärna, Garpenbergs och Grytnäs socknar. Stockholm: Jernkontoret.
Norberg, P. 1956. Avesta under kopparbrukets tid. Första delen.
Söderberg, T. 1941. Grytnäs gamla bergshantering. I: Ericstam, A. Grytnäs socken, första delen. Avesta.

Arkiv

FMIS Fornminnesinformation, www.fmis.raa.se

LMV Lantmäteristyrelsens arkiv, arkivsök, www.lantmateriet.se

Sofi, institutet för språk och folkminnen, www.sofi.se

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsens diarienummer: 431-13583-08

Länsstyrelsens beslutsdatum: 2008-10-20

Ekonomiskt kartblad: 13F 2h12G 3d

Socken: Grytnäs

Fornlämning, raä nr: Grytnäs 74

Koordinater, SV (RT 90, 2,5 gon V): x 6669298

y 1518385

Höjd (RH 70): 89-102 m.ö.h.

Inmätning: Avesta kommun

Uppdragsgivare: Djäknehyttans skifteslag

Utförandetid: 2009-04-29–2009-05-13

Undersökt yta, kvadratmeter: 0,6 m²

Tidsåtgång: 22 timmar

DM projektnummer: 1427

DM dnr: 100/08

Arkeologisk personal: Eva Carlsson

Ing-Marie Pettersson-Jensen

Projektansvarig: Eva Carlsson

Dokumentationsmaterialet förvaras i Dalarnas museums arkiv. Inga fynd tillvaratagna.

Besöksadress: Stigaregatan 2-4, tfn: 023-76 55 00

Postadress: Box 22, 791 21 Falun

www.dalarnasmuseum.se